

[Estrup]

Derudover er der jo i forvaltningsloven sket i hvert tilfælde to yderligere forbedringer, nemlig vedrørende offentligt ansattes ytringsfrihed og den beskyttelse, de har, når det vedrører deres mulighed for at udtrykke sig. Vi har fået taget bestemmelsen om de interne beslutningsprocesser ud. Jeg ved godt, at man fra regeringspartierne side siger, at det ingen som helst forskel gør, men i hvert tilfælde må man vel sige, at vi har fået taget en bestemmelse ud, som kun var egnet til at skabe uklarhed om, hvad der egentlig var gældende ret, og at vi dermed er tilbage til det stadi, hvor vi var, før denne formulering kom ind, og det synes jeg er positivt.

Endelig synes jeg også, det er positivt, at vi nu har fået fastslået, at der kan være hensyn også til en myndigheds egen administration og egen opfattelse af, hvilke oplysninger der skal beskyttes.

Hvad angår offentlighedsloven, undrer det mig, at det virkelig ikke har været muligt at samle et flertal for den bestemmelse om miljøoplysninger, som der her er tale om. Jeg forstod på hr. Erik B. Smith, at han opfattede sig som bundet af en aftale fra foråret, hvor ministeren afgav en redegørelse til udvalget og udvalget tiltrådte, at dette kunne danne grundlag for lovforslagene her i efteråret.

Jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi aldrig har opfattet denne redegørelse som en håndfæstning for, hvordan vores afstemning skulle være, når lovforslagene kom til endelig behandling. Jeg mener ikke, man kan lovgive via beretninger, og derfor vil hr. Erik B. Smith også se, at der i de breve, som fra det radikale venstre er kommet til retsudvalgets formand i denne sag, ganske klart og tydeligt står, at denne beretning kan danne grundlag for det videre arbejde, men der står så sandelig ikke noget om, at det vil binde vores afstemninger; tværtimod står der udtrykkeligt, at vi vil forbeholde os retten til at komme med forslag til ændringer af de formuleringer, som beretningen og redegørelsen fra justitsministeren indeholder.

Derfor synes jeg, det er beklageligt, at socialdemokratiet i denne sag ikke vil være med til at skabe klar lovgivning. Jeg synes, det er beklageligt, når man i øvrigt mener at ville tegne en grøn profil og ønsker at gå ind i miljøspørgsmål på en positiv måde. Hvis det er det, man finder er at tegne en grøn

profil, synes jeg nok, der er noget, der tyder på en vis farveblindhed i socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i tilslutning til det, hr. Estrup har sagt, fremhæve, at vi ikke har taget de forbedringer, som hr. Estrup har taget, for vi fandt ikke, det var nødvendigt med den formulering, som beretningen fik.

Der står i beretningen, at der i udvalget er enighed om, at de forslag, der er indeholdt i nævnte notat, bør indgå i forslagene ved gennemførelsen. Det er det, jeg har gjort, så jeg forstår ikke rigtig kritikken.

Det, man faktisk gør med dette lovforslag og den fortolkning, der nu skal puttes ind i bemærkningerne, er at lovgive i bemærkningerne, at skabe en ændret retstilstand via bemærkningerne. Dette er en uskik, og jeg vil bede justitsministeren om at forklare, hvorfor det nu kan lade sig gøre at lovgive gennem bemærkninger, mens det måske i andre situationer forekommer temmelig tosset.

Lenger (VS):

For en ordens skyld skal jeg indlede med at sige, at VS, selv om vi ikke er betænkningberettigede i retsudvalget, tilslutter os de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, SF og det radikale venstre, og dermed har udvalgsflertallet i retsudvalget altså også et flertal i folketingssalen.

Vi har et par bemærkninger til et par af ændringsforslagene. For det første synes jeg, det er meget vigtigt, hvad der står i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3, nemlig:

»... at man gennem videregivelse af disse rent personlige oplysninger skader muligheden for – generelt – at udføre socialt arbejde, der ofte bygger på et åbent tillidsforhold mellem den person, der skal have bistand, og den person, der skal yde bistand.«

Eller sagt på en anden måde: hvis et menneske, der henvender sig til det offentlige, ikke kan stole på sagsbehandleren eller bare kan være i tvivl om sagsbehandlerens fortrolighed, vil han eller hun naturligvis fortie mere følsomme oplysninger – til skade for f.eks. den rådgivning og vejledning, der skal finde sted. Derfor er det så vigtigt, at oplysninger ikke videregives.